Bir Usta Bir Dünya: Mengü Ertel
“Tepe tepe kullanıyorum hülyalarımı”
4 Mart - 23 Nisan 2011
Yapı Kredi Kültür Merkezi

Yapı Kredi Kültür Merkezi’nde sanat ve edebiyatta derin izler bırakmış önemli isimler için açılan “Bir Usta Bir Dünya” sergi dizisi grafik sanatçısı Mengü Ertel ile devam ediyor. Bir Usta Bir Dünya: Mengü Ertel - “Tepe tepe kullanıyorum hülyalarımı” sergisi, 4 Mart-23 Nisan 2011 tarihleri arasında Yapı Kredi Kültür Merkezi’nde ziyaret edilebilecek.

Bir Usta Bir Dünya: Mengü Ertel - “Tepe tepe kullanıyorum hülyalarımı” başlıklı sergi, Mengü Ertel’in sekseninci doğum ve onuncu ölüm yıldönümü anısına düzenlendi. Sergide Mengü Ertel’in hazırladığı afişler, logolar, kitap ve dergi kapakları, illütrasyonlar, serbest grafik çalışmaları ve tiyatro dekorları sanatseverlerle buluşuyor. Yayımlanmış afişlerin yanı sıra yayımlanmamış orijinal afişler ve afiş taslakları da sergilenen eserler arasında yer alıyor. Böylece ziyaretçiler tasarımcını düşünce sürecine tanık olabilecek. Bu retrospektifte Mengü Ertel’in çalışmalarından seçmeler ilk kez toplu olarak gösteriliyor. Sergi Ülfet Ertel ve Murat Ertel’in danışmanlığında hazırlandı. Sergi konsepti ve tasarımı Sadık Karamustafa tarafından gerçekleştirildi; grafik tasarımını Ayşe Karamustafa yaptı. Yapı Kredi Yayınları sergiyle eş zamanlı olarak Dilek Bektaş’ın kaleme aldığı, Bülent Erkmen’in tasarladığı Mengü Ertel’i bütün yönleriyle anlatan “Bir Meşk Gibi” adlı bir kitap yayımladı.

Sergi kapsamında Mengü Ertel üzerine bir de etkinlik düzenleniyor. 16 Mart Çarşamba günü saat 18.30’da İstiklâl Caddesi No.181 Merkezhan adresinde bulunan Anadolu Medeniyetleri Araştırma Merkezi’nde gerçekleştirilecek söyleşiye Murat Ertel, Zeynep Oral ve Erkal Yavi konuşmacı olarak katılıyor.

Ünlü grafik tasarım eleştirmeni Alexandre Alexandre’ın, Novum dergisinde yayımlanan yazısından bir alıntı:
“Güçlü kuvvetli bir Türk, siyah saç ve sakal, bastırılmaz bir enerji ve büyük bir yaratıcılık gücü yansıtan zekâ dolu bir yüz, sağlam fakat hassas eller, işte Mengü Ertel’in görünümü. Michel Ange’ın dehasını esinlendirebilir ve onun bir yapıtına konu olabilirdi. Mengü’nün sürekli izleyici gözleri, ciddi bir iyilik ve benzerlerine karşı oldukça saklı bir sevgiyi yansıtıyorlar. Sık sık iyi yüreklilikle gülümsüyor, davranışları genel olarak alçakgönüllü, nadiren gülüyor ama bir kere kahkahası patladı mıydı, bütün kalbiyle gülüyor. Bu büyük sanatçıda yapmacık, özentili, hesaplı hiç bir şey yok. İkiyüzlülük, haksızlık, aldatmaca şiddetli bir fırtına gibi öfkesini uyandırıyorlar.”

Aykut Köksal’ın “Bir Meşk Gibi” adlı kitaptaki yazısından:
“Mengü Ertel’in üretimini anlamlandırmak için de hem yetiştiği, temel yönelimlerini belirlediği 1950’lere, hem de ilk önemli- ürünlerini vermeye başladığı 1960’lara bakmak gerekir. 1950’ler, Türkiye’de resmi ideolojinin egemen olduğu içe dönük bir dönemin ardından gelir ve liberal bir dönüşüme sahne olur. Bu dönüşümü gerçekleştirenler çevreden gelen siyasal aktörlerdir ve merkezde konumlanan “aydınlarla” çelişki yaşamaları da kaçınılmaz olur. Bu yüzden dönemin kentli aydınları bir yandan liberal açılımdan beslenirler, dünya ile yeni ilişkiler geliştirirler, çeşitli sanat disiplinlerinde modernizmle tanışırlar ama bir yandan da iktidara karşı sert bir muhalefetin taşıyıcılığını yüklenirler. Mengü Ertel’in tüm düşünsel yaşamını, ileriki yıllardaki siyasal duruşunu,

toplumsal ilişkilerini, kültürel ilgi alanlarını belirleyen de formasyon yıllarını kapsayan bu dönem olur. Bu dönemin ardından 1960'ların görece özgür ortamı gelecek ve Türkiye'nin o yıllardaki yoğun siyasal iklimi, pek çok aydın, yazar ve sanatçının üretimine doğrudan yansıyacaktır. Dönemin en önde gelen yazarları, edebiyatçıları aynı zamanda sol siyasetin önde giden savaşımcılarıdır. Başka bir deyişle 1960'ların sanat ortamı içinde yer almak sol siyasal bir duruşa sahip olmakla neredeyse eşanlamlıdır. İşte bu dönem pek çok açıdan Ertel'in ilk işlerini belirleyecek ve onları daha iyi anlamlandırmaya olanak verecek ipuçlarını taşıyacaktır."